

Протокол

гр. София, 18.12.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8899** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13.41 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. С. – редовно призован, не се явява, вместо него се явява адв. Т., с пълномощно по делото на лист б.

ОТВЕТНИКЪТ директорът на Дирекция "Миграция" – МВР – редовно призован, представлява се от юрк. Т., с представено пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба на М. С. срещу отказ с рег. № 536460-48990/26.08.2023 г. на директора на Дирекция "Миграция" – МВР за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република Б..

ДОКЛАДВА административната преписка, изпратена от ответника.

Адв. Т. – Поддържам жалбата. Да се приемат представените писмени доказателства.

Допълвам жалбата по отношение на посоченото от ответника в отказа по т. 23 на основание чл. 10, ал. 1, че ние няма как да докажем отрицателния факт, че не е вярно това, което твърди ответникът в отказа, тъй като той действително е пребивавал на този адрес и той не пребивава поради необходимостта от сигурност за пребиваването, тъй като всяко пребиваване на територията на чужда държава е свързано с много разходи и е безсмислено без да е сигурен и категоричен, че той може да пребивава постоянно и да работи на територията на Б., защото те и на работа не ги взимат, като

нямат документи за постоянно пребиваване – той е в безизходно положение. Това е § 22 за мен – искат да са на територията на Б., а нямат право. През това време са изключителни разходи за тях, за да могат поддържат живот в чужда държава, без да е сигурен, че ще има приходи за това нещо. Всичко, което е изискано от закона в тази връзка в другата част от документацията е изпълнена, а иначе това, което се получава като § 22, няма как да не сме на територията и в същото време искат да бъдат тук и да пребивават постоянно, а това е свързано с разходи, но няма сигурност за кандидата, а лицето е с български произход и това е доказано. Няма да соча доказателства, представили сме всичко, което е трябвало.

Юрк. Т. – Оспорвам жалбата. Да се приемат представените писмени доказателства с преписката. Представям и моля да приемете писмо от главния секретар на МВР, във връзка със задължението на административния орган по т. 1 да извършва проверка на местоживеенето на лицата, кандидатстващи за пребиваване, включително и постоянно такова. Нямам други доказателства и доказателствени искания.

Адв. Т. – Да се приеме.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с административната преписка по опис, както и днес представеното писмо на главния секретар 12.10.2017 г.

СЪДЪТ, предвид събраните по делото доказателства и липсата на доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Т. – Моля да уважите жалбата и да отмените акта на директора на Дирекция "Миграция" – МВР, с който на лицето М. С. е отказано постоянно пребиваване.

Юрк. Т. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Моля да имате предвид, че както и жалбоподателят твърди, че е от български произход – той е има право да работи на територията на страната, именно в това си качество и без да има документи за пребиваване. Докато тече процедурата му за пребиваване, лица от български произход съгласно закона за трудовата миграция и трудовата мобилност имат право да работят на територията на страната, след като работодателят ги е регистрирал в Агенция по заетостта. Така, че наведените доводи за несигурност на територията на страната са неоснователни. Считаю, че административният орган е спазил както материалноправните предпоставки при издаване на оспорения акт, така и не е допуснал съществени процесуални нарушения. Съществено изискване, особено за лица, кандидатстващи за постоянно пребиваване – това са такива, които заявяват и декларират, че ще се установят трайно на територията е да живеят на територията на Република Б.. Още по-малко жалбоподателят е имал виза за дългосрочно пребиваване от май месец до месец ноември 2023 г., която му дава право не само да пребивава на територията на страната, а отделно от това, той е имал възможност да полага труд, съгласно посоченото по-горе, така че наведените доводи са неоснователни.

От друга страна органът е задължен да извършва такива адресни проверки и е установил, че към настоящия момент на извършване на проверката, макар и декларирано от българския гражданин, че лицето живее на посочения адрес – това обстоятелство противоречи на направени справки в АИС „Граничен контрол“, от който е видно, че сръбският гражданин не пребивава, а той е влизал един-единствен

път, за един ден на територията на страна и това е денят на подаване на заявлението му за постоянно пребиваване. В тази връзка считам, че направените изводи от страна на административния орган, че за посочени неверни данни, по отношение на данните за адреса – тези фактически обстоятелства не доказват достоверността, целта и условията на заявеното пребиваване, имайки предвид, че същият кандидатства за постоянно пребиваване е издал законосъобразен отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване, във връзка с което, моля да го потвърдите като такъв. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.50 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: